

บทนำ

บานกระจกใสสะอาดสะท้อนดวงหน้าต่างดงามผุดผาด
แสงแดดแผดเผาในฤดูร้อนส่องผ่านกระจกฝ้า
และถูกรองจนเหลือเพียงลำแสงสีทองอบอุ่นสอดเข้ามา
ในห้อง สาวน้อยเยาว์วัยรูปร่างผอมบางคนหนึ่งยืนอยู่
ท่ามกลางลำแสงนั้นพละกมลเงาสะท้อนจากบานกระจก

ภายใต้แสงอาทิตย์ที่อาบไล้ ผิวของเธอแลดูเนียน
ละเอียดดุจแพรไหม เส้นผมที่ยาวประปานุ่มสลวยดำขลับ
ดวงตากลมโตคู่หนึ่งใสกระจ่างดุจดังบ่อน้ำที่ใสบริสุทธิ์
ชายใดถูกดวงตาคู่นั้นจับจ้องเป็นต้องพร้อมใจกันเคลิบเคลิ้ม
หลงไหล

เวลาผ่านไปทีละนิดๆ แสงตะวันเริ่มเคลื่อนคล้อย
แต่เธอกลับยังยืนอยู่หน้ากระจกไม่ขยับไปไหนราวถูก

6 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

มนตรีสะกด

เวลาผ่านไปเนิ่นนาน หญิงสาวจึงได้สุดท้ายใจเข้าลึกๆ
ได้เวลาทำความฝันอันงดงามให้เป็นจริงแล้วสินะ!
เธอหยิบกระเป่าเครื่องสำอางที่พกติดตัวขึ้นมาด้วย
มืออันลั่นเทา จากนั้นก็เทเครื่องสำอางมากมายละลานตา
ออกมาก่อนจะเริ่มแต่งหน้าอย่างคล่องแคล่ว

อายแชโดว์สีชมพูอ่อนทำให้ดวงตาของเธอชวนฝัน
น่าหลงใหล บลัชออนจางๆ ชับแน่นผิวขาวอมชมพู และ
ลิปกลอสที่ชุ่มชื้นก็ทำให้ก๊อปปี้ปากเธอดูเหมือนเยลลี่ที่
ทั้งหวานและล่อใจเป็นที่สุด พาให้คนเห็นอดไม่ได้ที่จะ
อยากลิ้มชิมรส

ดวงหน้าเล็กจิ้มลิ้มในกระจกดูงดงามขึ้นอีกหลัง
ผ่านการแต่งแต้มอย่างประณีต จิตใจของเธอสงบมั่นคงขึ้น
เรื่อยๆ เมื่อกระบวนการแต่งหน้าใกล้จะสิ้นสุด มือน้อยๆ
ก็ไม่ลั่นอีกต่อไป

"เออละ ฉันต้องมีสติ" หยางหว่าหวาส่องกระจกและ
สุดท้ายใจเข้าลึกๆ ตลอดเวลา ส่วนแว้าไค้งกระเพื่อมขึ้น
ลงอยู่ใต้ผ้าบางๆ "แม่เล็กเคยบอกว่าทุกอย่างจะต้องสำเร็จ"
เธอพิมพ์กำกับตัวเอง พยายามกล่อมให้ตัวเองเชื่อเช่นนั้น

หลังเก็บเครื่องสำอางที่วางเกลื่อนโต๊ะเรียบร้อยแล้ว
เธอก็เหลือบมองกระจกอีกครั้ง เมื่อมั่นใจว่าใบหน้าเรียบร้อย

เดียนซิน 7

ไว้ที่ตึ๊งก้าวออกจากห้องน้ำและเดินกลับห้องทำงาน
อย่างใจเย็น

กล่องกระดาษทั้งใบเล็กใบใหญ่ที่ยังไม่ได้เปิดวาง
กองอยู่ตรงมุม ลวดชนิดต่างๆ ที่ไม่รู้ใช้ทำอะไรบ้างวางขด
อยู่บนพื้น คนหนุ่มหลายคนนั่งยองๆ อยู่ตรงมุม ปากคาบ
ไซควงและพยายามสู้รบตบมือกับเจ้าลวดพวกนั้นเพื่อเร่ง
ติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ ให้เสร็จก่อนเวลาที่เจ้านายกำหนด

นี่เป็นอาคารสำนักงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง แต่ละชั้น
จะแบ่งเช่าให้บริษัทต่างๆ บริษัทที่เพิ่งเช่าพื้นที่ชั้นนี้เป็น
บริษัทค้าเฟอร์นิเจอร์แฮนด์เมดที่ดำเนินธุรกิจอยู่ในยุโรป
มาหลายปีจนชื่อเสียงโด่งดัง เรียกได้ว่าใครๆ ก็รู้จัก

เพื่อให้ได้เข้ามาทำงานที่นี่ หยางหว่าหวาลงทุ่นลงแรง
ไปไม่น้อยกว่าจะสามารถผลักดันตัวเองให้โดดเด่นกว่า
บรรดาคู่แข่งมากมาย แม้ช่วงก่อตั้งบริษัทใหม่ๆ งานจะ
เยอะจนน่าตกใจ แต่เธอก็สมัครใจยิ่งนัก ไม่เคยบรีปาก
บ่นว่าเหนื่อยเลยสักคำ

ดวงตาใสกระจ่างของเธอค่อยๆ เบนไปยังห้องประชุม
และจ้องประตูบานนั้นด้วยความคาดหวัง นั่นเป็นห้องประชุม
ของบริษัท อุปกรณ์ส่วนใหญ่ในห้องได้รับการติดตั้งหมด
แล้ว ตอนนี้นั้นส่วนที่สำคัญที่สุดของบริษัททั้งสามคนกำลัง
เปิดประชุมครั้งแรกอยู่ในห้อง

8 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

ผู้ชายที่เธอแอบหลงรักอยู่หลังบานประตูนั้น!

คิดแค่นี้แข่งขาของหญิงสาวก็อ่อนยวบไปหมด หัวใจดวงน้อยเต้นระริวอยู่ในช่องอก พวงแก้มสีชมพูอ่อนเปลี่ยนเป็นสีแดงจัด สีตามธรรมชาตินั้นงดงามกว่าสีจากเครื่องสำอางที่แต่งแต้มลงไปก่อนหน้านี้มาก

เธอยืนพิงผนังด้านข้าง มือข้างหนึ่งลูบหน้าอกพลาสสงบสติอารมณ์อีกครั้ง

ฮู้ว เธอต้องมีสติ! เธอเป็นผู้หญิงที่สวย บอบบาง เป็นผู้หญิงที่ไม่ว่าชายใดได้เห็นก็ต้องทะนุถนอมประคองไว้ บนฝ่ามือแทบไม่ทัน เธอ เธอ ะระระเธอจะเข้าไปหาเขาแล้วนะ!

เครื่องทำกาแฟที่ตั้งอยู่มุมหนึ่งส่งเสียงเบาๆ ไปสถานะเปลี่ยนจากแดงเป็นเขียว กลิ่นหอมกรุ่นแผ่กระจายออกมา เธอหยิบชุดกาแฟและเทกาแฟออกมาสามถ้วย หยิบชงน้ำตาลกับครีมเทียม จากนั้นก็รวบรวมความกล้าเดินตรงไปยังประตูบานนั้น

"ผู้จัดการคะ ฉันหว่าหว่าคะ" หยางหว่าหว่าคะประตูอย่างนอบน้อม เมื่อได้ยินเสียงขานรับจึงบิดลูกบิดและเดินเข้าไป

สติที่ตั้งที่เธอรวบรวมมาได้ก่อนหน้านี้กลายเป็นฟองอากาศสีชมพูและแตกโพละอย่างรวดเร็วในวินาทีที่

เดียนซิน 9

ได้เห็นจางเจี้ยน โปหน้าของเธอร้อนผ่าว ลมหายใจติดขัด ดวงตาคู้งามเบิกโพลง หญิงสาวปลาบปลืมใจจนแทบหล่น น้ำตา

จางเจี้ยนที่อยู่ตรงหน้าดูแข็งแรงบึกบึนและหี้ยมหญากว่าจางเจี้ยนในความทรงจำ โครงหน้าหล่อเหลาคมคายในอดีตกาลเวลาเปลี่ยนผันจนกลายเป็นแข็งกระด้างเย็นชา ทั้งยังดูเข้มอย่างน้อยไหลเคลิบเคลิ้ม เรียกว่าเป็นผู้ชายในฝันอันเพอร์เฟกต์ของเธอเลยก็ว่าได้

"ฉันก็ว่าแต่แรกแล้วว่าหน้าตานายหน้ากลัวชะมัด!" เซียงกั๋งหัวเราะเบาๆ เข้าใจผิดคิดว่าอารมณ์ปลาบปลืมของเธอคือความหวาดกลัว

จางเจี้ยนเหลือบมองเธอแวบหนึ่งด้วยสีหน้าเย็นชา เป็นที่สุด แต่เธอกลับใจเต้นระรัว ทั้งเนื้อทั้งตัวอ่อนยวบราวกับจะละลายลงไปกองอยู่กับพื้น

"อย่ากลัวเลยครั้น เธอไม่กัดคนหรอก" เซียงกั๋งยังคงยิ้มน้อยๆ พลางใช้นิ้วชี้เคาะไปบนโต๊ะ "แต่ผมว่าถ้าคุณยังไม่เข้ามาล่ะก็ กาแฟพวกนั้นได้เย็นหมดแน่"

"เอ่อ ชะ...ขอโทษค่ะ" หญิงสาวกล่าวขอโทษด้วยโปหน้าแดงช้ำ เธอซ่อนอาการผิดปกติของตัวเองและรีบประคองถาดไปที่โต๊ะก่อนจะเสิร์ฟกาแฟอย่างเอะอะ ชายที่อยู่ในห้องประชุมทั้งสามคน คนหนึ่งเป็น

10 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

ผู้จัดการชื่อเซียงกั๋งซึ่งเธอเคยพบมาก่อนแล้ว อีกคนหนึ่งที่
อยู่ตรงมุมและพาดขาทั้งสองข้างไว้บนโต๊ะ ทำทางดิบเถื่อน
นั่นก็คือชายในดวงใจของเธอ ส่วนอีกคนที่เหลือก็คงเป็น
เจ้าของกิจการที่พวกพนักงานพูดถึงกัน ตั้งแต่เข้ามาในห้อง
จนกระทั่งถึงตอนนี้เธอยังไม่แลเขาเลยสักแวบ

ขณะที่การประชุมดำเนินไปเรื่อยๆ เสียงแหบต่ำของ
ผู้ชายก็สะท้อนไปมาในห้อง แต่หยางหว่าหากลั้มมีท่าที
เคลิบเคลิ้มและเอาแต่จ้องจางเจี้ยนอย่างหลงใหลใฝ่ฝัน
ไม่ได้ตั้งใจฟังเลยสักนิดว่าพวกเขาพูดอะไรกันบ้าง ท่าทาง
ของเธอดูเหมือนแมวกที่กำลังจะตะครุบนกคีรีบูน

ไอ้ ในที่สุดก็ได้พบเขาแล้ว!

เพื่อจางเจี้ยน เธอตั้งใจทำให้ตัวเองสวย ตั้งใจ
เปลี่ยนแปลงตัวเอง และตั้งใจสอบเข้าทำงานที่บริษัทนี้
ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำมาก็เพื่อจะได้ปรากฏกายต่อหน้าเขา
ในสภาพที่งดงามที่สุดให้เขาตื่นตะลึง

วันนี้เธอได้พบเขาแล้ว ความฝันอันงดงามกำลังจะ
กลายเป็นจริง พวกเขาจะ...

"งั้นก็ตกลงตามนี้ ฉันกลับโรงงานไปดูแลการผลิต
เฟอร์นิเจอร์รุ่นใหม่ก่อนละกัน" การประชุมสิ้นสุดลงทันที
ที่จางเจี้ยนกล่าวสรุป ในที่สุดรองแท่นที่วางพาดอยู่บนโต๊ะ
ก็แตกพื้น เขาลุกขึ้นยืนและเดินมาทางเธอที่ละก้าว ทีละก้าว

เดียนซิน 11

ไอ้ พระเจ้า เขาเดินเข้ามาแล้ว! เขาจะพูดอะไรกับ
เธอนะ จะชมว่าเธอสวย หรือจะขอเบอร์โทรศัพท์ หรือจะ
ขอนัดเด็ดแล้วชวนไปดินเนอร์

จินตนาการสวยทรูลอยผ่านเข้ามาในหัวสมองของ
หยางหว่าหว่าที่ละภาพๆ และทุกภาพจะจบลงด้วยการที่เธอ
สวมชุดแต่งงานสีขาวและครองคู่อยู่กับเขา เธอเฝ้าปาก
อ่อนนุ่มของตัวเองพลางตรงเข้าไปหาเขาอย่างทนรอไม่ไหว
อีกต่อไป

พอจางเจี้ยนไปทางขวา เธอก็ขยับตามไปทางขวา
จางเจี้ยนไปทางซ้าย เธอก็ขยับตามไปทางซ้าย ขอเพียงเขา
ขยับตัว เธอจะรีบเข้าไปขวางเขาไว้ก่อนเสมอ ทั้งสองก็ยก
ก้นไปมาบนทางเดินเหมือนกำลังเล่นงูกินหาง

จางเจี้ยนหรีตาลง ริมฝีปากบางเผยอขึ้นเล็กน้อย

"ฉันทกลงค่ะ!" เธอโผล่ออกไปทันที ทั้งยังพยักหน้า

แรงๆ

นัยน์ตาสีดำหรือสีง ทั้งยังฉายแววรำคาญใจ

"ถอยไป"

"ฉันทก..." เอ๊ะ เขาว่าอะไรนะ

หยางหว่าหว่ากะพริบตาถี่ๆ สงสัยว่าตัวเองฟังผิดไป
หรือเปล่า

ถอยไป? เขาบอกว่าถอยไป? เอ ไม่ใช่สิ เขาควร

12 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

จะพูดว่า 'แต่งงานกับผมเถอะ' ไม่ใช่เธอ

"ถ้าอยากจะทำหมอก็กลับไปอยู่ข้างๆ อย่างมาเกาะขา
ขวางทาง" จางเจี้ยนพูดอย่างเย็นชาก่อนจะตรงดิ่งไปยัง
ประตูห้อง ปล่อยให้เธอยืนตะลึงอยู่ตรงนั้น

แต่ชั่วเวลาสั้นๆ ไม่กี่นาที หยางหว่าหวาก็รู้สึกเหมือน
ตกจากสวรรค์มายังฆมนรก

ฮือๆ ทำไม่ถึงเป็นแบบนี้ละ ทำไมเรื่องราวถึงไม่เป็น
ไปตามที่คิดเอาไว้เลย เดิมทีเธอคิดว่าหลังจากที่ตัวเอง
เปลี่ยนมาสวยขนาดนี้ ทุกอย่างจะราบรื่น แวบแรกที่จางเจี้ยน
เห็นเธอ เขาจะต้องตกหลุมรักเธอหัวปักหัวปำ จากนั้นก็
ขอเธอแต่งงาน เขากับเธอจะแต่งงานกันแบบสายฟ้าแลบ
หลังจากนั้นก็มีความสุขด้วยกันสองคนและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข
แต่ในความเป็นจริงเขาคำมั่นจะแลเธอด้วยซ้ำ!

จางเจี้ยนเดินออกไปจากห้องประชุมโดยไม่เหลียวหลัง
เขาเดินเคียงคู่ไปกับเซียงกั๋ง บางครั้งก็คุยกันเกี่ยวกับเรื่อง
เฟอร์นิเจอร์เซตใหม่ เเงาร่างสูงใหญ่ค่อยๆ ห่างออกไป
ไกลจากเธอขึ้นทุกทีๆ

หยางหว่าหวากำหมัดแน่น รีบร้อนจะตามเขาไป ทว่า
พอเธอปราดมาถึงหน้าประตู ร่างสูงใหญ่ก็เคลื่อนอย่าง
เชื่องช้ามาบังประตูไว้พอดีพอดี ชัดขวางหนทาง 'ตามล่า
สามี' ของเธอ

เดียนซิน 13

"ขอโทษนะคะ กรุณาหลบหน่อยค่ะ" หยางหว่าหว่า
ร้อนใจตั้งไฟลน พยายามบังคับตัวเองไม่ให้เหวี่ยงกำปั้น
เข้าไปใส่ไอ้คนบ้าที่ขวางทางเธออยู่

แต่อีกฝ่ายกลับทำเหมือนไม่ได้ยิน เขาปฏิเสธที่จะ
หลีกทาง แถมยังหัวเราะเบาๆ อย่างไม่รู้จั๊กที่ต่ำที่สูง

เสียงหัวเราะนุ่มๆ นั้นทำให้ความร้อนใจของเธอ
แปรเปลี่ยนเป็นโทสะ หยางหว่าหว่าหว่ากำหมัดแน่นกว่าเดิม
และเงยหน้าอย่างโมโหโหโส อยากจะเห็นหน้าเจ้าคนที่กล้า
มาขวางทางเธออย่างไม่รู้จั๊กที่ตาย!

เขาเป็นผู้ชายที่หล่อคมคายและสง่างามไม่ธรรมดา
ชายหนุ่มสูงมาก เกือบจะสูงใหญ่เท่าจางเจี้ยน แต่
ลักษณะท่าทางกลับต่างกันชัดเจน เทียบกับจางเจี้ยนที่ดู
ดูดันแล้ว ผู้ชายคนนี้สุภาพอ่อนโยนยิ่งนัก รอยยิ้มจางๆ
ที่ประดับตรงมุมปากแทบทำเอาสาวๆ ใจละลาย

หว่าพอเขาโค้งริมฝีปากบางยิ้มน้อยๆ พร้อมกับ
พิศดูเธอนั้น ความรู้สึกแปลกประหลาดก็แล่นไปทั่วร่าง
หญิงสาว

รอยยิ้ม แววตาของเขาล้วนสุภาพยิ่งนัก กระทั่ง
กลิ่นอายของผู้ชายที่แผ่ออกมาจากร่างกายก็ยิ่งนุ่มนวล
อ่อนโยน ไม่เจือรังสีคุกคามแม้แต่น้อย แต่ภายใต้ท่าที
ไร้พิษสงนี้ก็กลับมีพลังบางอย่างที่ทำให้ประสาทการรับรู้ของ

14 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

เธอเครียดเขม็งโดยไม่รู้ตัวจนแทบจะตั้งท่าสู้กับเขา

ถ้าเป็นเวลากลางคืนหยางหว่าหวาอาจจะลองหยิ่งเซิงเซา
ดู แต่ตอนนี้เป็นเวลาคับขันที่เธอต้องรีบไปตามคน จะมี
เวลามาเอ้อระเหยกับผู้ชายคนนี้ได้อย่างไร

"ขอโทษนะคะ กรุณาหลบด้วยค่ะ ฉันมีธุระด่วน
จริงๆ" โอ๊ย ถ้าเขายังไม่หลบไปอีก เธอจะอดไม่ไหวต้อง
ตื่นหน้าใครสักคนแล้วนะ!

ชายหนุ่มยังคงปฏิเสธที่จะให้ทาง แถมยังก้มหน้า
ลงพิศดูเธออย่างละเอียดยิ่งกว่าเดิม

ประกายแปลกๆ ที่ยากจะอธิบายสะท้อนอยู่ใน
ส่วนลึกของดวงตาสีดำคู่นั้น รอยยิ้มของเขาอ่อนโยนกว่าเดิม
ริมฝีปากบางยื่นมากระซิบข้างหูเธออย่างแผ่วเบาว่า

"ตัวกลม"

ค้าง่ายๆ เพียงสองคำ แต่เธอฟังแล้วกลับรู้สึกเหมือน
ฟ้าผ่าดังสนั่น

เลือดฝาดบนหน้าหายไปหมด หยางหว่าหวาตื่นตกใจ
จนมือเท้าเย็น สมองว่างเปล่า ร่างบอบบางตั้งท่าจะวิ่งหนี
แต่กลับขยับไปไหนไม่ได้

อะไรนะ ผู้ชายคนนี้ว่าอะไรนะ

"หยางตัวกลม ไม่เจอกันนานนะ" เขาพูดเบาๆ พลัง
แนะนำตัวเองอย่างสบายๆ ด้วยที่ท่ามั่นคงสุ่ม "คุณจำผม

เดือนจีน 15

ไม่ได้แล้วเหรอ ผมหลังหลุน เป็นรุ่นพี่คุณสองปี"

"เอ่อ...ฉันไม่รู้จักคุณ ค่ะ...ค่ะ...คุณจะต้องจำคน ผิดแน่ๆ" หยางหว่าหว่าพยายามโกหกหน้าตาย หัวเล็กๆ สะบัดไปมาอย่างแรง เธอถอยไปข้างหลังไม่หยุด

"ไม่ครับ ผมเป็นคนความจำดีเยี่ยม ไม่มีทางจำคน ผิดหรอกครับ" หลังหลุนเถียงอย่างสุภาพลงเดินประชิด เข้าหา ร่างสูงใหญ่ต้อนให้เธอถอยมาจนถึงผนังห้อง กระทั่ง เธอไม่มีทางหนีอีกต่อไป

เธอตกใจจนแทบหยุดหายใจ ไม่อยากจะทำเชื่อว่า ความลับที่เก็บรักษามาเป็นอย่างดีจะถูกคนอื่นเปิดโปงเอา ง่ายๆ แบบนี้

มันเป็นไปได้ยังไง ยังมีคนจำเธอได้อีกเหรอ ก็เห็น อยู่หน้าโ้วว่าเธอเปลี่ยนไปตั้งเยอะ เทียบกับสมัยก่อน เรียกว่าต่างกันลิบลับราวฟ้ากับเหว แต่ผู้ชายคนนั้นมองแค่ แวบเดียวกลับสามารถเรียกเธอด้วยฉายาที่ถูกฝังกลบไปตั้ง หลายปีแล้ว

"ตัวกลม" หลังหลุนเรียกเบาๆ

"ฮะ...หืม อะไรเหรอ" น้ำเสียงนุ่มทุ่มไพเราะนั้น ชับกล่อมจนเธอขานรับโดยไม่รู้ตัว ไม่ได้คิดเลยว่านี่เท่ากับ เป็นการเผยไต้ออกมาเอง

ชายหนุ่มยิ้มอบอุ่นกว่าเดิม ใบหน้าหล่อเหลาคมคาย

16 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

เข้ามาซัดไปหน้าของเธอมาก นัยน์ตาสีดำมองตรงเข้าไปใน
ดวงตาคู่นี้ของหญิงสาว
"คุณไม่เปลี่ยนไปเลยสักนิด"

บทที่ ๖

เก้าปีก่อน

ราตรีกาลค่อยๆ ลาลับไป

แสงตะวันยามเช้าแผ่คลุมหมู่บ้านเล็กๆ แห่งนี้
ลำแสงสีทองสอดส่องไปทั่ว ลมหนาวพัดหวัดหวิวไปตาม
ถนนหนทางน้อยใหญ่ ผู้คนซุกตัวอยู่ในเสื้อกันหนาวตัว
หนาพลงพูดคุยกัยกทาย ทันทีที่ลมหายใจอุ่นๆ พ่นออก
จากปากก็จะถูกลมหนาวแปรเปลี่ยนให้กลายเป็นไอสีขาว
เสียงนาฬิกาตั้งขึ้นเนิบๆ ใน 'โรงเรียนสอนศิลปะ
ป้องกันตัวตระกูลหยาง' นาฬิกาโบราณที่แขวนอยู่บนผนัง
ปฏิบัติหน้าที่ของมันอย่างเต็มที่ด้วยการบอกเวลาอย่าง
เที่ยงตรง เสียงตะโกนดังลั่นคลอมากับเสียงนาฬิกาที่ดี

18 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

เป็นจังหวะ

เสียงตะโกนนั่นดังมาก ได้ยินไปถึงสองสามถนน
ถัดไป เพื่อนบ้านแถบนี้ต่างเคยชินกันเสียแล้ว

ติดกับโรงเรียนสอนศิลปะป้องกันตัวเป็นบ้านชั้นเดียว
สไตล์ญี่ปุ่นที่ตระกูลหยางพักอาศัยอยู่ กลิ่นหอมฉุยของ
อาหารลอยออกมาจากห้องครัว แม่บ้านสาวที่สวมผ้ากันเปื้อน
สาละวนกับการเดินเข้าเดินออกเพื่อยกใจร้อนๆ รสเข้มข้น
ออกมา บนโต๊ะเต็มไปด้วยอาหารอันโอชะปริมาณมากพอที่
จะเลี้ยงคนได้ทั้งกองทัพ

มุมหนึ่งของตัวบ้านเป็นห้องอาบน้ำ ตอนนี้เป็นประตู
ไม้ปิดแน่นสนิท ภายในห้องเงียบๆ ไม่ได้ยินความเคลื่อนไหว
ใดๆ ทั้งสิ้น

บานกระจกเรียบลื่นสะท้อนใบหน้าอ้วนกลม
หยางตัวกลมหนึ่การฝึกช่วงเช้าอย่างไม่เคยทำมาก่อน
เธอซังตัวเองอยู่ในห้องอาบน้ำ ยืนอยู่หน้าบานกระจกพลาง
เพ่งพินิจเงาสะท้อนอย่างตั้งใจและจับผิด

เธอสมบุกสมบันมากเกินไป ผิวจึงถูกย้อมเป็นสีดำแดง
ต่างจากผิวขาวเนียนของหญิงสาวทั่วๆ ไป คิ้วเข้มกับดวงตา
กลมโตบนใบหน้าได้มาจากบิดา มีเพียงจมูก ปากกับ
ส่วนสูงที่ละม้ายคล้ายคลึงกับมารดาที่จากไปแล้ว

ตระกูลหยางเปิดโรงเรียนสอนศิลปะป้องกันตัวมานาน

เดือนจีน 19

หลายปี เรียกได้ว่าชื่อเสียงเลื่องระบือไปทั่ว ที่ชายฝั่งสี่
ของเธอถูกโยนเข้าสนามฝึกตั้งแต่เพิ่งหัดเดิน ส่วนเธอเอง
ถูกพาเข้าสนามฝึกตั้งแต่มยังเป็นทารกแบบเบาะ เนื่องจากแม่
เสียชีวิตระหว่างคลอด เธอจึงไม่มีคนดูแล ต้องหัดคลาน
หัดยืน และหัดเดินในสถานที่ที่เต็มไปด้วยเสียงร้องดังสนั่น
และแน่นอนว่าต้องหัดเตะหัดต่อยด้วย!

แม้จะเป็นบุตรสาวเพียงคนเดียวในตระกูลหยาง
แต่เธอกลับไม่เคยได้รับอภิสิทธิ์ใดๆ พ่อของเธอเป็น
นักกังฟู ไม่รู้หรือว่าจะต้องเลี้ยงลูกผู้หญิงอย่างไร จึงเลี้ยง
เธอมาแบบเด็กผู้ชาย ให้เธอฝึกหมัดมวยกับพี่ๆ จนฝีมือ
ล้ำเลิศเกินใคร

ทว่าต่างจากพวกพี่ๆ ที่มีรูปร่างสูงใหญ่สง่างาม เธอ
กลับอ้วนเตี้ยตัน เดินไปไหนมาไหนก็ดูน่าเกรงขามราวกับ
จะไปหาเรื่องต่อยตีกับชาวบ้าน ใครๆ พากันแอบพูดลับหลัง
ว่าเธอจะต้องเป็นดาวเด่นดวงต่อไปในวงการนักแสดงแน่ๆ

หยางตัวกลมไม่เคยรู้สึกว่ารูปร่างของตัวเองไม่ดี
ตรงไหน แต่เช้าวันหนึ่งรูปร่างที่เห็นจนชินแล้วกลับดูซัดซัดตา
ขอบกล

เธอไม่รู้ว่ตัวเองผิดปกติตรงไหน แต่รู้ชัดว่าตัวเอง
ไม่เหมือนหญิงสาวคนอื่นทั่วไป ผู้หญิงพวกนั้นเนื้อตัว
นุ่มนวลบอบบางราวกับดอกไม้แรกแย้ม แต่เธอกลับบึกบึน

20 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

เต็มไปด้วยพละกำลัง ทนทายาดยิ่งกว่าวัชพืชเสียอีก

เพื่อลดความรู้สึกแตกต่างอย่างเด่นชัดนั้น เธอตั้งใจ
ต่อไปถึงหมู่บ้านข้างเคียงที่อยู่ห่างไปกว่ายี่สิบกิโลเมตรและ
แอบซื้อกบิตติดมส์ชมพู จากนั้นก็แอบเข้าห้องนำมาติดกบิต
อย่างตั้งอกตั้งใจ

กบิตติดมส์ที่ประณีตงดงามหนีบอยู่บนผมสั้นๆ และ
แกว่งไปมาอย่างน่าหวาดเสียวตามจังหวะหันซ้ายหันขวา
ของเธอ สีชมพูหวานพอมายู่กับใบหน้าที่ดำคล้ำแล้วแลดู
ไม่เข้ากันอย่างยิ่งยวด

ให้ตายเถอะ มันเป็นเพราะอะไรกันแน่นะ?!

เธอดึงกบิตติดมออกอย่างร้อนใจพลางจ้องใบหน้า
อ้วนกลมบนกระຈก หมัดที่เต็มไปด้วยไขมันกำแน่นยิ่งขึ้น
นอกประตูมีเสียงดังโหวกเหวก พวกพี่ชายที่ฝึกซ้อม
ช่วงเช้าเสร็จแล้วออกันอยู่ข้างนอก พวกเขาหัวโซ่ จึง
อยากจะเข้าไปอาบน้ำให้เรียบร้อยแล้วค่อยไปกินข้าวเข้า
อย่างสบายเนื้อสบายตัว

‘ยัยตัวกลม เธอจะหมกอยู่ในห้องน้ำอีกนานแค่ไหน
ฮะ’ หยางจงกั๋วตะเบ็งเสียงเรียกอยู่ข้างนอกพลางตบประตู
ปังๆๆ เธอชี้เกียดตอบจึงจ้องกระຈกต่อไป

‘นี่ เธอไม่เข้าฝึกตอนเช้า หมกอยู่ในนั้นตั้งชั่วโมง
กว่าทำอะไรกันแน่นะ’ หยางเซี่ยวกั๋วก็เฝ้าถามด้วย แต่ก็

เดือนจีน 21

ไม่ได้รับคำตอบเช่นเดียวกัน

‘อย่างนี้ไม่ใช่ไหนนะ ฉันหิวจะตายอยู่แล้ว’ หยางเหรินก้าว
สายหัวแรงๆ เสนอวิธีแก้ปัญหาคว่า ‘พวกเราลุย!’

ชายหนุ่มรูปร่างสูงใหญ่สี่คนพร้อมใจกัน ทั้งออกหมัด
ทั้งเหวี่ยงเท้า ไม่นานประตูก็ถูกกระแทกจนเปิดออก

‘โซโย อาบน้ำ อาบน้ำ!’ หยางอ้ายก้าวเบียดเข้าห้องน้ำ
อย่างตอกดีใจ รีบถอดชุดฝึกจนร่างกายคร่ำแฉกเหลือ
เพียงกางเกงในก่อนจะตรงดิ่งไปยังฝักบัว

‘พวกพี่ไม่มีความอดทนกันเลยหรือไง’ หยางตัวกลม
กำกบในมือแน่นและถามอย่างเดียดดาล ‘ผู้หญิงออกจาก
บ้านก็ต้องใช้เวลาเตรียมตัวกันบ้างสิ!’

ทันทีที่คำพูดนี้หลุดออกไป ชายหนุ่มทั้งสี่ก็พร้อมใจ
กันร้องเสียงหลง พากันแย่งผ้าขนหนูมาปิดบ้องส่วนสำคัญ
แถมยังเหลือบซ่ายแลขวา กลัวว่าตนจะเผย ‘ของสงวน’
ให้คนอื่นดูโดยไม่รู้ตัว

เมื่อมั่นใจแล้วว่าในห้องน้ำไม่มีแขกที่ไม่ได้รับเชิญ
หยางอ้ายก้าวก็ถามขึ้นอย่างสงสัย

‘ไหนล่ะผู้หญิง’ ก็เขาไม่เห็นเลยนี่นา!

‘ก็ฉันนี่ไงล่ะ!’ เธอตะโกนเสียงดังอย่างโกรธกริ้ว

สายตาสี่คู่พร้อมใจกันเบนมายังใบหน้าที่ระบายไป
ด้วยโทสะโดยไม่ได้นัดหมาย

22 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

'จริงด้วย เธอเป็นผู้หญิง'

'จริงเธอ'

'ฉันเกือบลืมไปแล้วนะเนี่ย'

ทั้งสี่เหมือนเพิ่งได้สติ ต่างคนต่างจับผ้าขนหนูกลาง
โต้แย้งกันไปมาคนละคำสองคำราวกับเพิ่งจะตระหนักว่า
แม่คลอดน้องสาวออกมา

'อ้อ ที่แท้ก็อย่างนี้นี่เอง มีนาซูดฝึกของเธอถึงไม่เหมือน
ของพวกเรา'

'ฉันยังคิดมาตลอดว่าโรงเรียนแจกซุดผิด ฮ่าๆ...'
ยังไม่ทันจะหัวเราะจบ จมูกก็ถูกหมัดหนักๆ ชัดเข้าไปให้
เสียงหัวเราะแปรเปลี่ยนเป็นเสียงร้องไห้อี๋ย เขาร้องโอดโอย
ไม่หยุด เจ็บจนดวงตาแดงกำ

หยางตัวกลมกำหมัด ดวงตากกลมโตเหมือนจะพ่น
ลูกไฟออกมา 'อยากตายหรือไง!' เธอสบถเสียงเบาและเริ่ม
อัดคนด้วยความอาฆาตมาดร้าย

'นี่ๆ อย่างนี้ไม่ยุติธรรมนี่นา พวกเราใส่แค่กางเกงใน
ตัวเดียว จะลงมือก็ให้...โอ๊ย เดี่ยวสิ!'

'อ้าก!'

'เจ็บ เจ็บๆๆ...'

การโจมตีมาแบบกะทันหันไม่ทันตั้งตัว แม้ว่า
ชายหนุ่มทั้งสี่จะมีฝีมือเป็นเลิศ แต่เมื่อเผชิญหน้ากับ

เดือนจีน 23

น้องสาวที่คลุ้มคลั่ง พวกเขาก็ได้แต่จับกางเกงในและ
หลบซ้ายหลีกขวาอย่างทุลักทุเล ไม่นานผู้โชคร้ายทั้งสี่ก็
ถูกซ้อมจนหน้าบวมเขียว นอนแผ่อยู่บนพื้นกลางห้อง
โอดครวญไม่หยุด

‘เฮอะ ชอบหาเรื่องดีนี่!’ หยางตัวกลมส่งเสียงที่
อย่างเย็นชา เธอจับชุดนักเรียนที่ยับย่นเพราะการลงไม้
ลงมือเมื่อครู่ก่อนจะกระแทบพวกเขาอีกคนละที ‘ให้ตายเถอะ
ฉันเลยต้องเปลี่ยนชุดอีกรอบเลย’

ท่ามกลางเสียงร้องโอดโอยของพวกพี่ๆ เธอขมวดคิ้ว
พลงาย่าเท่าปังๆ กลับห้องของตัวเองเหมือนกิ้งกือตชิลล่า
ออกนุกเมือง หลังเปลี่ยนชุดใหม่เสร็จแล้วเธอยังคงยืนอยู่
หน้ากระจกและพินิจดูเสื้อผ้าหน้าผมของตัวเอง

‘ทานข้าวเข้ากันเถอะคะ’ เสียงเคาะประตูเบาๆ ดังขึ้น
แม่บ้านสาวคนสวยยืนอยู่นอกประตูพลงาย่ายังมีเป็นมิตร
มาให้

หยางตัวกลมหันหน้าไปมองอีกฝ่ายอย่างไม่พอใจ
ใบหน้ากลมดิกสีคล้ำปรากฏขึ้นสีแดงราวกับถูกคนอื่น
คันพบความลับที่ไม่อยากให้ใครรับรู้

‘ฉันรู้ว่าเธอไม่ชอบใจัก เลยทำอะหมีทรงเครื่องไว้ให้
ต่างหาก’ หลิวเซียงอี่ไม่ถือสา ใบหน้ายังคงยิ้มแยม ‘พ่อ
ของเธอบอกว่านั่นเป็นของโปรดของเธอเลยนะ’

24 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียงรัก

หยางตัวกลมไม่รับไมตรีสัณนิท กระทั่งตอบยังไม่ตอบ
สักคำ เธอเหวี่ยงเบ้ขึ้นบนบ่าอย่างคล่องแคล่วก่อนจะ
เดินออกจากห้องไปด้วยใบหน้าเฉยชา ทำราวกับมองไม่เห็น
หลิวเซียงอี่

ยังเดินไม่ทันถึงโถงทางเข้าบ้าน ประมุขของบ้านหยาง
ก็เอ่ยปาก

‘แกหูหนวกหรือยังไง ไม่ได้ยินที่แม่เล็กถามงั้นหรือ’
หยางอี่ขมวดคิ้วถามด้วยเสียงดั่งลั่น ทำทางดูต้นจนทำให้
เด็กตกใจร้องไห้

เขาอยู่เป็นม่ายมาหลายปี เพิ่งจะแต่งหลิวเซียงอี่
เข้ามาเป็นภรรยาเมื่อเดือนก่อน คุณผู้หญิงคนใหม่ของ
ตระกูลหยางเข้ากับทุกคนได้ดี เว้นก็แต่เจ้าลูกสาวคนเล็ก
ที่ชอบแหกคอกต่างจากคนอื่น ทำเอาเขาปวดหัวอย่าบอกใคร

หยางตัวกลมไม่หันกลับไป ยังคงรักษามาตรการสาม
ไม้มองเธอไว้ นั่นก็คือไม่พูดจา ไม่ยิ้มแย้ม ไม่สนใจ

‘หยางชินกั้ว!’ ในรอบรัศมีห้าลึบกิโกลเมตรนี้มีเพียง
เขาที่กล้าเรียกชื่อจริงของหยางตัวกลม ‘ทำทางอย่างนั้น
หมายความว่ายังไงซะ กลับมาเดี๋ยวนี้!’ หยางอี่ไม่โหยจนควัน
ออกหู ตวาดลูกสาวเสียงดั่งจนได้ยินไปสามบ้านแปดบ้าน

เสียงคำรามดั่งสนั่นทำเอาเธอเกร็งไปทั้งตัวพลาง
กระโดดหลบโดยสัญชาตญาณก่อนจะตั้งท่าเตรียมรับศึก

เดือนจีน 25

เฮ้อ เธอไม่น่าขี้โมโหพ่อเลย! คราวนี้แยะแล้วลิ
ซีนีพ่อลงไม้ลงมือจริงๆ อย่าว่าแต่ชุดนักเรียนที่เสกปรก
มอมแมมเลย กระทั่งเรื่องที่จะจะรักษาชีวิตน้อยๆ เดินออก
นอกประตูไปได้หรือเปล่ายังไม่รู้เลยด้วยซ้ำ

ทว่าสถานการณ์ก็กลับอยู่เหนือความคาดหมาย

พ่อของเธอที่ตอนนี้อารมณ์กำลังคุกรุ่น ทั้งยังตั้งท่า
เตรียมออกหมัดกลับไม่ได้พุ่งเข้ามาอย่างบ้าคลั่งเหมือน
ทุกครั้ง เพราะมีมือนุ่มนวลน้อยๆ แตะอยู่บนบ่าและลูบเบาๆ
การลูบอย่างอ่อนโยนพาให้อารมณ์เดือดของผู้เป็นสามี
บรรเทาลงไปมาก

ผู้ชายตัวโตที่เดิมที่ดูร้ายราวสัตว์ป่ากลับกลายเป็น
แกะตัวน้อยที่แสนจะเซื่องเฟื่องเพราะการลูบไล้อย่าง
แผ่วเบา นั่น การปะทะกันระหว่างพ่อลูกจึงมลายหายไป
ในพริบตา

หยางตัวกลมแค่นเสียงทีและค่อยๆ คลายหมัด
แม้เธอจะไม่อยากติดหนี้บุญคุณครั้งนี้ แต่ก็ไม่อยากจะไป
โรงเรียนสาย ที่โรงเรียนยังมีเรื่องสำคัญกว่ารอเธออยู่!

‘เธอเข้ามาขู่เองนะ ฉันไม่ได้ขอร้องให้เธอช่วย’
เธอพูดทั้งทำยและสะพายกระเป๋านักเรียนวิ่งออกจากประตู
มุ่งหน้าไปยังโรงเรียนอย่างรวดเร็วก่อนที่พ่อจะเดือดขึ้นมา
อีกครั้ง

26 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียบรัก

ณ หมู่บ้านเล็กๆ ที่ปลูกดอกเบญจมาศเป็นอาชีพหลัก
แห่งนี้ กล่าวได้ว่าตระกูลหยางมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่ว

ที่โด่งดังไม่ใช่แค่หยางอู๋บั้นลูกศิษย์ฝีมือล่ำเลิศ
ออกมามากมาย และไม่ใช่แค่ชื่อเสียงฉาวโฉ่ของจง เชี่ยว
เหริน อ้าย* บุตรชายทั้งสี่ของเธอ

แต่ผู้ที่โด่งดังที่สุดในตระกูลหยางกลับเป็นบุตรสาว
คนเดียวของตระกูล

บุตรสาวบ้านตระกูลหยางเพิ่งจะโตเป็นสาว หมู่บ้าน
แถบนี้ต่างก็มีเรื่องเล่าลือเกี่ยวกับ ‘วีรกรรมอันยิ่งใหญ่’
ของเธออยู่ไม่น้อย ดวงตากลมโตคูนั่นจึงไปที่ใครก็ทำ
เอาคนถูกจ้องชนลุกชัน สั่นสะท้านไปทั้งร่าง ไม่กล้าแย้ง
เธอสักนิด

เพียงแต่คงไม่มีใครคิดว่าลูกพี่ที่ยิ่งใหญ่เกรียงไกร
คนนี้ก็ตกอยู่ในห้วงของความรักเช่นเดียวกัน

สมัยเฟื่องขึ้นชั้นมัธยมปลายเธอเคยแสดงฝีมือลายมือ
ยักใหญ่ ทำให้พวกนักเลงปลายแถวไม่พอใจจึงคิดหาวิธี
สกปรก กะเกณฑ์คนมาเยอะๆ เพื่อตัดกำลังเธอก่อน
จากนั้นค่อยลงมือปล้ำชื่อเสียงของเธอ

พวกปลายแถวตาโถมเข้ามารวกกับน้ำไหลบ่า แม้ฝีมือ

---

* จง เชี่ยว เหริน อ้าย หมายถึงคุณธรรมทั้งสิ้น ได้แก่ ความจงรักภักดี (จง) ความกตัญญู (เชี่ยว) ความเมตตากรุณา (เหริน) และความรัก (อ้าย)

เดียนซิน 27

ของแต่ละคนจะไม่เอาอ่าว แต่รับมือไปนานๆ ก็ทำเอา
แข่งขาเธอหมดแรง ในช่วงคับขันจางเจี้ยนหัวหน้าที่มีบาส
ผ่านมาเห็นเข้าจึงช่วยเธอจัดการเจ้าพวกนั้นเสียเรียบ

นับจากนั้นเป็นต้นมาเงาร่างสูงสง่าของเขาก็ประทับ
อยู่ในหัวใจเธอมาตลอด ให้ลบอย่างไรก็ไม่ออก

เพื่อแสดงความรักที่มีต่อเขา เธอแอบเขียนจดหมาย
สารภาพรักและทิ้งขู้งับค้ำทั้งติดสินบนพี่น้องตระกูลหลิงให้
เป็นคนกลางส่งจดหมายนั้นให้กับจางเจี้ยน

จดหมายรักส่งไปไม่ถึงถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงเธอก็รื้อนรน
กระวนกระวายจนนั่งไม่ติด หัวสมองคิดฟุ้งซ่านไปต่างๆ
นานา

จางเจี้ยนอ่านจดหมายของเธอหรือยังนะ เขายังจำเธอ
ได้หรือเปล่า เขาจะชอบเธอไหม ถ้าเขาตกลงคบเธอเป็นแฟน
ด้วยฝีมือของเขากับเธอ ทั้งสองจะต้องสามารถเป็นหนึ่งใน
ยุคทศวรรษที่ไร้ผู้เทียมทานแน่ๆ

จินตนาการอันบรรเจิดเพริศแพรวพลัดเปลี่ยน
หมุนเวียนเข้ามาในหัวสมอง เธอสะพายเป้พลงรีบเดิน
เข้าไปในโรงเรียน รีบร้อนจะไปฟังคำตอบของจางเจี้ยนที่
ห้องเรียนของนักเรียนชั้น ม.ปลาย ปีสาม

แต่เดินมาถึงแค่โถงทางเดินก็พบว่าบริเวณบอร์ด
ติดประกาศมีนักเรียนเบียดเสียดยัดเยียดกันอยู่เป็น

28 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

จำนวนมาก

‘นี่ มาออกันตรงนี้ทำไมซะ’ หยางตัวกลมหน้าบึ้งตึง
พลาถถามอย่างไม่สบอารมณ์ พยายามสะกดกลิ่นอารมณ์
ชั่ววูบที่จะอัดเจ้าพวกนี้ให้กระเด็นออกไปพ้นๆ ทาง

พอเห็นลูกพี่ใหญ่มาถึง พวกนักเรียนก็อุทานออกมา
พร้อมกันและหลีกเลี่ยงให้อย่างลึกลับคลุกคลานด้วยกลัวว่า
ถ้าหลบช้าไปจะทำให้ลูกพี่โมโหเอา

ที่ว่าพอพวกเขาออกไปจนถึง ‘เขตปลอดภัย’ แล้วกลับ
ยืนหนึ่งไม่ขยับ ทั้งยังทำคอยืนคอยวามองมาที่เธอด้วยสีหน้า
ใคร่รู้เจือหวาดังวล

‘อรุณสวัสดิ์ครับลูกพี่’ นักเรียนชั้น ม.ปลาย ปี
สามสองสามคนตั้งแถวต้อนรับเธออย่างนอบน้อม หนึ่งใน
นั้นกล่าวทักทายไปพลาถถอยหลังไปเรื่อยๆ และค่อยๆ
ยื่นมือออกไปหวังจะดึงของที่อยู่บนบอร์ดติดประกาศลงมา

‘เดี๋ยว!’ หยางตัวกลมหรีตาลงพร้อมกับร้องห้าม
สัมผัสได้ถึงบรรยากาศหะแมงๆ ‘นั่นอะไร’

‘ไม่ ไม่มีอะไรหรอกครับ ก็แค่ไอ้คนไม่รู้จึกที่ต่ำที่
สูงเล่นอะไรบ้าๆ เท่านั้นเอง’

‘เอามาสิ’ เธอจ้องเขาด้วยแววตาเยียบเย็นคมกริบ
ท่าเอาชายหนุ่มเข้าไปทั้งตัว

ต่างจากท่าที่กริ่งเกรงของคนอื่นๆ ชายคนหนึ่งกลับ

เดือนจีน 29

แยงกระดาศแผ่นนั้นมาด้วยใบหน้าระรื่น แถมยังใช้สองมือยื่นกระดาศไปตรงหน้าหยางตัวกลมและหันไปตำหนิทำที่ตลกอกตลกใจของเพื่อนๆ

‘โธ่เอ๊ย อย่าตื่นตื่นกันไปหน่อยเลย ลูกพี่จะเขียนจดหมายรักบ้างนี่ได้ยังไง’ เขาหัวเราะเสียงดังราวกับมันเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผลเป็นที่สุด นึกไม่ถึงว่าทันทีที่หันกลับมา สีหน้าของหยางตัวกลมจะเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ‘เอ้อ ลูกพี่ครับ ทำไมลูกพี่ถึง...’ ยังไม่ทันได้พูดจบ เขาก็ถูกหมัดเหล็กไ้เทียมทานอัดกระเด็น

ทุกคนอยู่ในความสงบ โถงทางเดินเงียบสนิท ได้ยินเพียงเสียงหายใจพืดพืดของหยางตัวกลม

จดหมายรัก?! จดหมายรักที่เธอเขียน? ที่แปะอยู่บนบอร์ดก็คือจดหมายรักที่เธอเขียนนั่นแหละ

ความลับสำคัญถูกเปิดเผยในที่สาธารณะชนแบบนี้ทำให้เธอรับไม่ไหว อับอายยิ่งกว่าต้องแก้ผ้าต่อหน้าทุกคนเสียอีก โกรธแค้น อับอาย ลำบากใจ อารมณ์ต่างๆ นานา ประดังประเดเข้ามา หยางตัวกลมโกรธจนหน้ามืด ร่างกายลั่นทึ่ม

ฮืม เธอจะฆ่าพี่น้องตระกูลหลิงด้วยมือของเธอเอง!

เสียงกระดาศถูกขยำแทรกผ่านเข้ามาในห้วงอารมณ์ที่เต็มไปด้วยความโกรธแค้น เธอก็มองมองถึงได้พบว่า

30 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

กระดาษเขียนจดหมายที่ถูกขยำอยู่ในมือไม่เหมือนกับแผ่น
เมือวานที่เธอมอบให้หลังหลง

‘ลูกพี่ครับ’ นักเรียนชายชั้น ม.ปลาย ปีสองคนหนึ่ง
ร้องเรียกเธอพลางลากเอานักเรียนหญิงที่ติดันรนัดขึ้นคนหนึ่ง
มายังโถงทางเดิน ‘ผมเห็นกับตาเลยว่านี่เป็นคนเอา
จดหมายระ... เอ่อ คือกระดาษแผ่นนั้นมาแปะบนบอร์ด’

‘ปล่อย ปล่อยฉันนะ!’ นักเรียนหญิงร้องอย่างขัดเคือง
พลางสลัดการจับกุมออกอย่างหัวเสีย

หยางตัวกลมหรีตาลง ประกายที่สะท้อนออกมาจาก
ดวงตาคมยิ่งกว่าไปมิด

‘จดหมายนี้เป็นของปลอม’ เธอพูดง่ายๆ ด้วยน้ำเสียง
เยียบเย็นปานน้ำแข็งจนคนฟังหนาวไปถึงกระดูก

นักเรียนหญิงหน้าซีด ขาทั้งสองข้างสั่นพับๆ อย่าง
ห้ามไม่อยู่ แต่ก็ทำไปแล้ว จะยอมรับหรือไม่ยอมรับก็
หนีไม่พ้นอยู่ดี ไม่ว่าจะยังไงเธอก็ตายลูกเดียว เธอตัดสินใจ
โพล่งออกไป!

‘ใช่ จดหมายฉบับนี้เป็นของปลอมที่ฉันทำขึ้นมาเอง
แต่เรื่องที่เธอเขียนจดหมายรักให้จางเจี้ยนคงไม่ใช่เรื่อง
โกหกปกกลมแน่ๆ ใช่ไหม’ เธอจงใจพูดเสียงดัง ‘เธอเอา
จดหมายรักให้หลังหลงเพื่อให้เด็กนั่นฝากไปให้จางเจี้ยน
ใช่ไหมล่ะ เรื่องนี้ฉันได้ยินมากับหู’ เธอเองก็เป็นคนที่

เดียนซิน 31

คลังไคล้จางเจี้ยน เพราะฉะนั้นเพื่อกำจัด ‘คู่แข่ง’ เธอจึง
ยอมทำทุกวิถีทาง
ให้ตายเถอะ!

หยางตัวกลมสวดเสียงเบา แอบตำหนิตัวเองที่ประมาท
เกินไป ตอนที่ยอมบจคหมายให้หลังหลงเธอลืมตรวจดูว่า
ในห้องน้ำยังมีคนอื่นอยู่อีกหรือเปล่า

‘เธอทำแบบนี้ทำไม’ หยางตัวกลมสะกดกลืนเพลิง
โทสะ มือไม้คันยุกๆ สาบานกับตัวเองในใจว่ารอให้ถาม
ถึงต้นสายปลายเหตุให้ได้ก่อนเถอะ เธอจะฉีกเนื้อยัยอสรพิษ
คนนี้เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยเลยทีเดียวน

‘ก็แค่อยากจะเตือนสติเธอว่าให้เจียมตัวเองเสียบ้าง’
นักเรียนหญิงหัวเราะเยาะ น้ำเสียงเหน็บแนมเหยียดหยัน
‘เขาไม่มีทางชอบเธอหรอก รูปร่างเธอนะอย่างกับ...อย่างกับ...’
เธอไหวไหว ไม่ได้พูดต่อให้จบ แต่ทำที่ดูถูกดูแคลนนั้น
หยาบกันยิ่งกว่าอะไร

เพลิง!

สติสัมปชัญญะทั้งหมดถูกทุบจนแตกละเอียด หยาง
ตัวกลมถูกโทสะครอบงำจนหายใจติดขัด

ไม่ใช่แค่ความโกรธแค้น แต่เธอยังรู้สึกเจ็บปวดด้วย
คำพูดเหล่านั้นเปรียบดั่งมีดคมกริบที่ปักลึกเข้ามา
ในอกเธอ แถมมีดพวกนั้นยังพุ่งเข้ามาอย่างแม่นยำ ตรง

32 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

เข้าจี๋ชอกมุ่มอันลึกลับที่สุดในหัวใจ

เจ็บ เจ็บเหลือเกิน! ความเจ็บนั้นมันยิ่งกว่าตอนโดนหมัดของพ่อเล่นงานตั้งร้อยเท่าพันเท่า!

เสียงคำรามของก๊อตซิลล่าดังไปทั่วโรงเรียนในทันใด เสียงนั้นพาให้ทุกคนสะดุ้งโหยง ผู้คนที่ชุมนุมกันอยู่ตรงโถงทางเดินเบิกตามองหยางตัวกลมที่พุ่งตัวไปข้างหน้า ต่างคิดว่านักเรียนหญิงคนนั้นตายแน่แล้ว

แต่ชั่ววินาทีก่อนที่เลือดจะสาดไปทั่วโรงเรียน นักเรียนชายชั้น ม.ปลาย ปีสามคนหนึ่งก็ถลาเข้าไปดิ่งนักเรียนหญิงคนนั้นไปไว้ข้างหลัง

‘เอ่อ ลูก ลูกพี่ครับ ใจเย็นๆ ก่อนนะครับ’ เขารวบรวมความกล้าพยายามเกลี้ยกล่อมเธออย่างยากลำบาก ชายหนุ่มต้องกัดฟันแน่นเพื่อไม่ให้ตัวเองร้องโอดโอยออกมาเพราะหมัดเหล็กของหยางตัวกลม

‘ถอยไป!’

‘ลูกพี่...’

โอย โดนเข้าอีกหมัดแล้ว!

‘ส่งยัยนั้นออกมา!’ เธอเหมือนก๊อตซิลล่าที่ถูกยั่วโมโห หยางตัวกลมร้องคำรามไปทั่วโถงทางเดิน ทำลายข้าวของทุกอย่างในรัศมีที่เอื้อมถึง พวกนักเรียนต่างพากันหลบไปอยู่ตรงมุมและกอดกันตัวลั่น

เดียนซิน 33

‘ละ...ลูกพี่ครับ ผู้หญิงคนนี้ให้เราจัดการเถอะนะ
ครับ’

หยางตัวกลมถามเสียงลั่น

‘พวกนายจะปกป้องเธอนั้นหรือ’

‘ไม่ใช่ครับ ผมแค่จะ...แค่ๆ...’ เขารีบร้อน
จะอธิบาย แต่กลับถูกเก้าอี้ไม้ที่ลอยหวิวมาพาดเข้าที่
หน้าอกจนต้องงอตัวล้มลุกไม่หยุด

เฮ้อ เขาอยากจะปกป้องยัยอสรพิษนี้ที่ไหนกัน
แต่ลูกพี่นะอารมณ์ร้อน โมโหขึ้นมาที่ก็ไม่คิดหน้าคิดหลัง
ซินให้ลูกพี่จับตัวเธอได้จะต้องเล่นถึงชีวิตแน่ๆ!

หยางตัวกลมไม่รับฟังอะไรอีกต่อไปแล้ว

เธอรู้สึกมีหน้าตาเลย รู้เพียงว่านักเรียนที่ยืนอยู่รอบๆ
กำลังซุบซิบกัน เสียงซุบซิบเบาๆ สะท้อนหึ่งๆ อยู่ในหัวเธอ
ซึมซับเข้าไปในทุกอณูของร่างกาย ทันใดนั้นความร้อนผ่าว
ก็แผ่ขึ้นมาที่ขอบตา ยังไม่ทันรู้เนื้อรู้ตัวความร้อนนั้นก็
แปรเปลี่ยนเป็นน้ำตาและไหลหลากลกลงมาบนแก้มทั้งสองข้าง

ทุกคนนั่งอึ้งเป็นหุ่น เบิกตากว้างอย่างไม่อยากจะเชื่อ
พวกเขาแทบจะสงสัยด้วยซ้ำว่าเป็นเพราะความตื่นตระหนก
หรือเปล่าที่ทำให้ทุกคนเกิดภาพหลอนเหมือนๆ กัน

สวรรค์ หยางตัวกลมร้องไห้? ลูกพี่หยางที่แข็งแรง
ที่สุดและมีพลังกำลังมากที่สุดในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ก่อตั้ง

34 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

โรงเรียนมาร้องไห้?

สายตาสงสัยใคร่รู้จับไม่ถ้วนมองมาที่เธอ เธอพยายามปาดน้ำตาทิ้ง แต่น้ำตามากกว่าเดิมกลับทะลักออกมาไม่หยุดหย่อน เธอไม่สามารถหยุดน้ำตาเหล่านี้ได้ และก็ไม่สามารถหยุดยั้งสายตาของคนพวกนี้ได้ ถ้าเป็นตอนปกติแค่มองแวบเดียวทุกคนก็กลัวจนต้องหลบตาเธอแล้ว แต่ตอนนี้เธอกลับอ่อนแอจนไม่มีแรงจะเปิดปากพูดอะไร

เสียงสะอื้นเส็ดลอดออกมาจากปาก เธอหนีบไม่ไหว จึงกลับหลังหันเตรียมจะหนีเรื่องราวทั้งหมด หยางตัวกลมก้าวขาและผละจากไป แต่วิ่งไปได้แค่ไม่กี่ก้าวก็ชนเข้ากับแผ่นอกที่ทั้งหนาและอบอุ่น คนผู้นั้นความรู้สึกไวมาก รับยื่นมือออกมาจับเธอไว้ แคมยังทรงตัวไว้ได้อย่างมั่นคง ไม่ถูกเธอชนล้ม

‘เธอเป็นอะไรไป’ น้ำเสียงสุภาพไพเราะเอ่ยถาม สุ่มเสียงเจือแว่วห่างไกล

หยางตัวกลมตื่นรน สายตาพร่ามัวเพราะน้ำตา ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคนที่กอดเธอไว้เป็นใคร เธอผลักรักอีกฝ่ายแรงๆ และสลัดตัวออกจากอ้อมกอดของคนคนนั้น จากนั้นก็วิ่งออกจากโรงเรียนอย่างคนไม่รู้ทิศทางราวกับด้านหลังมีปีศาจคอยไล่กวดเธออยู่

เดียนซิน 35

สิ่งที่ทำให้เธอร้องไห้เสียสติไม่ใช่วิถีแก๊งคนแบบ
สกปรกและปัญญาอ่อนนั้น แต่เป็นความรู้สึกในด้านลบต่อ
ตัวเองที่ซ่อนอยู่ในเบื้องลึกของจิตใจ ความรู้สึกที่แม้แต่
ตัวเธอเองยังไม่กล้าไปแตะต้อง

เธอเหมือนสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บต้องหนีกลับรังมา
รักษาแผล หยางตัวกลมวิ่งไปร้องไห้ไป ไบหน้าอ้วนกลม
เต็มไปด้วยคราบน้ำตา คิดแต่จะกลับเข้าห้องและขดตัว
หลบซ่อนอยู่ในนั้น

ณ ห้องรับแขกตระกูลหยาง ทุกคนกำลังนั่งล้อมโต๊ะ
กินข้าวและทานอาหารเช้าอย่างเอร็ดอร่อย ผีมือทำครัวของ
หลิวเซียงอ้อเลิศล้ำ ทำให้หนุ่มๆ กินไปยิ้มไป แต่ทันทีที่เห็น
ไบหน้าอ้วนกลมซึ่งเต็มไปด้วยน้ำตา รอยยิ้มบนใบหน้าของ
พวกเขาก็อันตรธานหายไป

‘ตัวกลม!’ หยางเซี่ยวกั้วไวที่สุด เขาหึ่งตะเกียบและ
พุ่งไปหาเธอ คำว่าตัวน้องสาวที่เดินโซซัดโซเซเอาไว้ ‘เธอ
เป็นอะไรไป’

‘ฮือๆๆๆ...’

‘เจ็บตรงไหนหรือเปล่า’

‘ฮือๆๆๆ...’

‘เจ็บตรงไหน หมา?’

36 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียบรัก

‘ฮือๆๆๆ...’

‘เธออย่าเอาแต่ร้องไห้สิ บอกมา!’

ทุกคนล้อมวงเข้ามา ท่าที่ร้อนใจแต่กลับทำอะไร
ไม่ถูก ได้แต่มองหน้ากันไปมาอย่างร้อนรน หยางอี้ผู้ไม่เคย
สะทกสะท้านกับเรื่องใดๆ ยังทำอะไรไม่ถูกเมื่อเห็นหน้าตา
ของบุตรสาว

ก็แต่เลิกจนโตพวกเขาเคยเห็นแต่เธอทำคนอื่นร้องไห้
โฮ ไม่เคยเห็นเธอหลังน้ำตาสักหยด

ขณะที่พวกผู้ชายกำลังซูลมุนุ่นวายกันอยู่นั้น มีคูเล็ก
นุ่มนึ่งก็เอื้อมมาดึงหญิงสาวที่กำลังร้องไห้เข้าไปกอดไว้อย่าง
ไม่ลังเล

‘โอ้ ดีก็ดี ไม่เป็นไรแล้วนะ’ หลิวเซียงอี้ปลอบเบาๆ
ไม่ถามอะไรทั้งสิ้น เพียงแต่กอดเธอไว้อย่างรักใคร่อ่อนโยน
ส่งผ่านกำลังใจให้เธอโดยตรง

หยางตัวกลมดี้นรนทันที อยากจะสลัดให้พ้น
อ้อมกอดของหลิวเซียงอี้ แต่กลิ่นหอมอ่อนๆ ของผู้หญิง
ที่โอบล้อมอยู่มีผละกำลังยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด เธอค่อยๆ
ใจอ่อนลงทีละนิด

ในที่สุดเธอก็เลิกขัดขืนและใช้แขนอ้วนๆ กอดไหล่
ของแม่คนใหม่เอาไว้พลากร้องไห้โฮอยู่ในอ้อมกอดนุ่มนึ่งนั้น

บทที่ 2

เก้าปีต่อมา

เสียงดังกังวานลอดออกมาจากชั้นใต้ดินของบ้าน
สไตล์ยุโรปซึ่งตั้งอยู่บริเวณชานเมืองไทเป

หยางหว่าหว่าที่อยู่ในชุดเสื้อกล้ามนักมวย มือ
พันด้วยแถบผ้ากำลั้งฝึกต่อยมวยจนเหงื่อไหลโซมกาย
กระสอบทรายที่ทำจากหนังถูกต่อยมวยจนแหว่งไปมาตาม
จังหวะการชกอันแม่นยำคล่องแคล่ว ใครที่ไม่ได้เห็น
กับตาคงคิดไม่ถึงว่ารูปร่างบอบบางอย่างเธอจะสามารถ
เหวี่ยงหมัดที่แข็งแรงและเปี่ยมด้วยพลังกำลั้งเช่นนี้ได้

เสียงรถดั่งไถล์เข้ามาเรื่อยๆ รถจี๊ปคันหนึ่งแล่น
เข้ามาด้วยความเร็วสูงก่อนจะจอดลงตรงกลางลานบ้าน

38 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

คนหนุ่มร่างสูงใหญ่กระโดดลงจากรถ กระจกประตูรถลุดลายแบบยุโรปออกและก้าวเร็วๆ เข้าไปในบ้าน จากนั้นก็มุ่งไปยังห้องใต้ดินอย่างไม่รีรอ

"ตัวกลม! ยู้ฮู ตัวกลม!" ยังไม่ทันจะลงบันได เขาก็ตะโกนดังลั่น

ปัก!

เกิดเสียงดังสนั่นขึ้นอีกครั้ง หยางหว่าหว่าไม่ขานรับแต่กลับขมวดคิ้วและยกขาขึ้นเตะไปยังกระสอบทรายอย่างแรง จากนั้นก็หรีตาทันมามอง

"พี่เรียกใครตัวกลม ทิม?" เธอถามเสียงอ่อนเสียงหวาน ไหล่ท้อลงเล็กน้อย อยู่ในท่าเตรียมพร้อมที่จะโจมตีเป้าหมายได้ตลอดเวลา

"เอ่อ เอ่อ ฉันหมายถึง เอ่อ หว่าหว่า" หยางอ้ายกั้วรีบแก้คำพูด ยกสองมือขึ้นสูงเป็นสัญญาณว่ายอมแพ้โดยไม่มีเงื่อนไข เขากลัวว่าหากไม่รักษาคำพูดและทำให้น้องสาวโกรธ ตนจะถูกเหยียบจมดิน "ระ...เรื่องนั้นนะรีบร้อยดิวใหม่" ชายหนุ่มรีบเปลี่ยนประเด็นเพื่อเอาตัวรอด

ใบหน้าดงามปรากฏแว่หม่นหมอง เธอกัดริมฝีปากแดงฉ่ำและหันหลังกลับไปโดยไม่พูดสักคำ เริ่มเปิดฉากอัดกระสอบทรายที่ไม่รู้ชื่อไหนอีกทีหนึ่งอีกครั้ง

ไอ้โฮ สถานการณ์นี้ไม่ดีเลยแฮะ!

เดียนซิน 39

รถอีกคันขับเข้ามาในลานบ้านและจอดอยู่ข้างๆ คันก่อนหน้านี้ รถจี๊ปทั้งสองคันต่างเพินต์คำว่า 'YANG GUARD' ชายหนุ่มสองสามคนที่มีหน้าตาคล้ายคลึงกัน กระโดดลงจากรถอย่างคล่องแคล่ว จากนั้นก็มุ่งไปตาม เส้นทางเดียวกับผู้เป็นน้อง ตรงดิ่งไปยังสนามฝึกซ้อมที่ หอ้งใต้ดิน สีหน้าของทุกคนฉายความตื่นเต้น

"เป็นไงบ้าง จัดการเขาอยู่หมัดแล้วหรือยัง"

"จางเจี้ยนหนีเด็ดเธอหรือยัง"

"งานแต่งจะจัดวันไหน"

ชายหนุ่มทั้งสามพากันรัวคำถามมาที่เธอพลางล้อม หยางหว่าหว่าไว้ด้วยใจร้อนอยากรู้ความเคลื่อนไหวล่าสุด

"เขาไม่สนใจฉันเลยสักนิด" เธอประกาศด้วยสีหน้า ไร้ความรู้สึก ดวงตาใสกระจ่างจ้องไปยังกระสอบทรายและ เหยียงหมัดหนักๆ เข้าไปอีกครั้ง

ชายหนุ่มทั้งสีุ่่ทานออกมาเป็นเสียงเดียว

"ปิดโธ่ เธออดมันให้สลบไปเลยก็ได้นี่!" หยางอ้ายกั๋ว กุมศีรษะเดินวนเป็นวงกลมเหมือนหมီးที่ถูกขัง เขาโมโหที่ น้องสาวไม่รู้จักรักพลิกแพลงเสียบ้าง

หยางจงกั๋วถอนหายใจเฮือกหนึ่ง เขาไม่ได้มองโลก ในแง่บวกอย่างน้องชาย "ฉันบอกนายตั้งแต่แรกแล้วว่าคนที่ เธอชอบนะคือจางเจี้ยน! ถ้าพูดถึงฝีมือไม่ลายมือ หมอนั้น

40 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

ไม่ได้ด้อยไปกว่าพวกเราเลย"

ถ้าหมัดมวยใช้ได้ผลกับจางเจี้ยน พวกเขาจะต้องเสียเวลาไปตั้งเก้าปีทำไมกัน แค่ลงมืออัดเขาให้หมดมือนั่น แล้วบังคับให้เขาชอบน้องเล็กไม่เรียนร้อยโรงเรียนเงินไปแล้วเหอ

"งั้นตอนนี้เอาใจดีละ พวกเราลงทุนลงแรงลำบากมาตั้งเก้าปี กว่าจะได้ 'ผลลัพธ์' แบบนี้ไม่ใช่ง่าย ๆ เลยนะ" หยางฮ้ายก้วยยื่นมือออกไปชี้หยางหว่าหว่า รู้สึกร้อนใจยิ่งกว่าพนักงานขายของที่ถูกคืนสินค้า "หรือว่าพวกเราจะยอมแพ้แค่เพราะหมอนั้นไม่ติดกับ"

ทันใดนั้นหยางหว่าหว่าก็เหวี่ยงหมัดออกมา หมัดแข็งแกร่งทรงพลังหยุดอยู่ตรงคางพี่สี่อย่างน่าหวาดเสียว

"ใครบอกว่าฉันจะยอมแพ้" เธอเปลี่ยนจากท่าหมัดเป็นแบมือออก มือน้อยนุ่มนวลตบไปบนใบหน้าของพี่สี่เบาๆ พลังเน้นย้ำด้วยเสียงที่อ่อนโยนเป็นที่สุดว่า "นี่มันก็แค่ความผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น ขอแค่ให้เวลา ฉันก็สามารถแก้ไขมันได้"

ความลำบากลำบากทั้งหลายแหล่ไม่ว่าจะเป็นคอร์สลดน้ำหนักพิตหุ่นที่เปรียบดังขุมมรกต วิธีฝึกกล้ามเนื้อให้กระชับสวยงามที่ทำเอาเธอปวดระบมไปหมด หรือคอร์สอบรมแต่งหน้าที่ทำเอาประสาทเธอเครียดเกร็ง แกรมกระเป๋า

เดือนจีน 41

สตางค์ยังจึกขาดเลือดซิบๆ เธอก็ผ่านมาหมดแล้ว

เธอทุ่มเทเวลาและแรงใจไปตั้งเยอะเพื่อช่วงชิงหัวใจของจางเจี้ยน แล้วจะยกธงขาวยอมแพ้ง่ายๆ เพราะอุปสรรคที่ปะทะตัวแบบนี้แหละ

นอกลานบ้านมีเสียงรถยนต์ดังขึ้นอีกครั้ง หยางอี้ที่จอนผมเริ่มเป็นสีดอกเลา แต่ดวงตายังสะอาดประกายเจิดจ้า เดินลงมาที่ห้องใต้ดิน ข้างกายเขาคือภรรยารูปร่างงดงามอ่อนช้อย มือของทั้งสองเต็มไปด้วย 'รางวัลแห่งชัยชนะ' ฤกษ์ใหญ่ฤกษ์น้อย

"อ้าว หว่าหว่า กลับมาแล้วเหรอ!" หลิวเซียงอี้เรียกเธอเสียงเบาอย่างยินดีพลางรับถุงใบใหญ่มาจากมือผู้เป็นสามี จากนั้นก็หยิบเอาชุดแต่งงานสีขาวงดงามออกมา "มาลองชุดแต่งงานเร็วเข้า ถ้าไม่พอดีตัวแม่จะได้เอาไปให้ช่างแก้" เธอหยิบชุดมาลองทาบกับร่างของลูกเลี้ยง ยิ่งพิศดูก็ยิ่งพอกพอใจ

หลังเหตุการณ์บอร์ดประกาศที่โรงเรียนครั้งนั้น หลิวเซียงอี้ก็แสดงความเคลื่อนไหวอย่างน่าตื่นตระหนกภายในช่วงเวลาสั้นๆ เธอก็พาครอบครัวย้ายมาปักหลักที่ไทเป แถมยังแสดงฝีมือด้วยการแปลงโฉมลูกพี่ที่ใครเห็นเป็นต้องกลัวหวาดให้กลายเป็นสาวงามที่บอบบางราวดอกไม้ ภารกิจปฏิวัติเปลี่ยนแปลงตัวเองครั้งนี้ทำให้ทั้งสอง

42 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียนรัก

ผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง

"แม่เล็กจะออกตัวแรงไปหน่อยไหมครับเนี่ย"
หยางอ้ายกั้วทำเสียงจุกปาก นิ่งยงๆ อยู่ข้างกองตุ๊กพลา
งเปิดดู "ยังไม่ทันไรก็เตรียมงานแต่งแล้วเหอ เอ้อ กระทั่ง
ของเล่นเด็กก็ซื้อกลับมาด้วยเหอเนี่ย! เพลาๆ หน่อยเถอะ
ครับ อีตาจางเจี้ยนไม่สนเธอเลย...โอ๊ย!" ยังไม่ทันได้พูด
จบเขาก็ถูกเตะกระเด็นพร้อมเสียงร้องโอดโอย

หยางเซี่ยกั้วผู้เถรตรงชนิดไม่เกรงใจใครรายงานผล
อย่างไม่ปิดบัง "แม่เล็กครับ เสียใจจริงๆ ครับ สถานการณ์
ไม่ราบรื่นอย่างที่พวกเราคิดเอาไว้"

หลิวเซียงอี้วิ่งไปเล็กน้อย กำชุดแต่งงานสีขาวพลา
งสายหน้าแรงๆ ใบหน้าฉายแววไม่อยากจะเชื่อ

"จางเจี้ยนไม่ได้ขอลูกแต่งงานนั้นเหอ"

"ไม่ค่ะ" หยางหว่าหว่าสายหน้า อดเหวี่ยงหมัดกับ
กระสอบทรายอีกครั้งไม่ได้

"นั่นเขาพูดอะไรกับลูกบ้างล่ะ"

"เขาบอกให้หนูถอยไป" คราวนี้กระสอบทรายถูกต่อ
ยจนแกว่งไปมาอย่างรุนแรง โคร่งเหล็กที่ใช้แขวนเชือกทนแรง
สั่นสะเทือนไม่ไหวจึงส่งเสียงเอี๊ยดอ๊าดอย่างน่าสงสาร

พอคิดถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในห้องประชุมหยางหว่าหว่า
ก็รู้สึกปวดท้องไปหมด ทรมานเหลือเกิน

เดียนซิน 43

ก็จริงอยู่ที่ทำให้เย็นชาของจางเจี้ยนกระทบจิตใจเธออย่างรุนแรง แต่อุปสรรคแค่นี้ทำลายความรักอันหนักแน่นมั่นคงตั้งหินผาของเธอไม่ได้หรอก

ความจริงสิ่งที่ทำให้เธอรู้สึกล้มเหลวจนต้องหนีกลับมาตั้งหลักคือคำพูดคำนั้นของหลิงหลุนต่างหาก

‘ตัวกลม คุณไม่เปลี่ยนไปเลยสักนิด’

ไม่เปลี่ยนน?

หมอนั้นบอกว่าเธอไม่เปลี่ยนไปเลยสักนิด?!

คำพูดนี้ทำเอาเธอรีบวิ่งหนีออกมาและปราดไปที่กระจกบานที่ใกล้ที่สุด เธอจ้องกระจกอยู่อย่างนั้นขณะที่เหงื่อเย็นๆ ไหลลงมาไม่ขาดสาย เมื่อมั่นใจว่าการฝึกฝนตลอดหลายปีที่ผ่านมาของแม่เล็กไม่ได้หมดอาณุภาพไปเหมือนเวทมนตร์ของซินเดอเรลล่าจึงสงบสติอารมณ์ลงได้

หน้อย นายหลิงหลุนตัวดี เขาตาบอดหรือตาดีเกินปนะ ถึงได้บอกว่าเธอไม่เปลี่ยนไปเลยสักนิด เดิมทีเธอเคยคิดว่านอกจากพี่ๆ กับพ่อแม่แล้วคงไม่มีใครจำ ‘โฉมหน้า’ ที่แท้จริง’ ของเธอได้

พอเห็นหมัดที่กระหน่ำไปบนกระสอบทรายรั้วขึ้นและถึขึ้นเรื่อยๆ หลิวเซียงอี้ก็วางชุดเจ้าสาวลงและนั่งพักอย่างคนที่จิตใจได้รับความกระทบกระเทือนขั้นรุนแรง มือข้างหนึ่งของเธอแตะหน้าผาก ทั้งยังส่ายหน้าอย่างไม่เข้าใจ

44 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

"มันเป็นไปได้ยังไง เขาเห็นลูกแล้ว แต่กลับบอกให้ลูกถอยไปเนี่ยนะ ลูกแน่ใจนะว่าเขาไม่ได้สายตาสั้นขนาดหนัก" ด้วยดวงหนังงามผุดผาด บวกกับเทคนิคการแต่งหน้าล้ำเลิศไร้ที่ติ เธอไม่อยากจะเชื่อเลยว่าผู้ชายที่เห็นความงามเช่นนี้แล้วจะมาเป็นมองข้ามไปได้

หยางอ้ายกั๋วที่นอนกองอยู่ตรงมุมห้องพยายามลุกขึ้นยืนและพุ่งตัวเข้ามาอย่างไม่ยอมแพ้ อยากจะร่วมวงสนทนาด้วย

"คือว่า..."

เขาเพิ่งจะเปิดปากพูดได้สองคำ ทุกคนก็พร้อมใจกันเอ่ยว่า

"หุบปาก"

"ฉันว่า..."

"หุบปาก"

"ฉัน..."

"หุบปาก"

"นี่ อย่างน้อยก็ให้ฉันพูดให้จบก่อนสิ!" เขาประท้วง

หยางอ้ายกั๋วเหลือบมองเขาแวบหนึ่ง

"ถ้านายยังไม่อยากตาย ทางที่ดีรีบชิปปากซะ"

"ฟังข้อสันนิษฐานของฉันก่อนสิ!" หยางอ้ายกั๋วฉีกยิ้มอย่างไม่แก่กลัวตาย ยืนยันจะออกความคิดเห็นที่ 'สุดแสน

เดือนจีน 45

จะหลักแหลม' ให้ได้ "ฉันว่าจางเจี้ยนคงไม่ได้สายตาสั้น
หอรอก แต่อาจจะเป็นพวกไม้ป่าเดียวกัน ก็เลย..."

คราวนี้เขาถูกพี่ๆ น้องๆ รุมซ้อมชะอ่วม ท่ามกลาง
เสียงร้องโอดครวญ หลิวเซียงอี่ปรับเสียงให้ดังขึ้นกว่าเดิม
เล็กน้อยพลงให้ข้อคิดกับหยางหว่าหวาอย่างจริงจัง

"ลูกอย่าเพิ่งร้อนใจไปเลย ยังไงซะคนใกล้ชิดกันย่อม
หวั่นไหวกันได้ง่าย ต่อไปลูกกับเขาก็ต้องทำงานในบริษัท
เดียวกันแล้ว ค่อยๆ สืบดูว่าเขาชอบอะไร จากนั้นจะได้
เอาใจเขาได้ถูกใจจะ" หลิวเซียงอี่ให้คำแนะนำอย่างไม่ย่อท้อ
ด้วยเพราะเธอเป็นคนที่คาดหวังกับแผนการ 'ตามล่าหาคู่'
ครั้งนี้ยิ่งกว่าใครทั้งหมด

"เดิมทีหนูก็คิดอย่างนั้นแหละค่ะ" หยางหว่าหวา
แกะแถบผ้าที่ใช้พันเวลาซ้อมมวยออก เผยให้เห็นมือขาว
เนียนคู่หน่อย

"เดิมที?"

"มีคนทำให้หนูไขว้เขว หนูเลยเสียโอกาส" เธออธิบาย
ต่ออย่างไม่เต็มใจ

ถ้าไม่ใช่เพราะจู่ๆ หลิงหลุนก็มาขวางเธอไว้และ
โพล่งความลับของเธอออกมาแบบไม่มีปี่มีขลุ่ย ทำเอาเธอ
ว้าวุ่นไปหมด เธอก็ได้ตามจางเจี้ยนไป 'ใกล้ชิด' กับเขา
ตั้งนานแล้ว

46 My Darling 01 พี่เลี้ยงสังเวียรัก

"หา?" หยางเซี่ยวกัวยิ่งหมัดในมือพลางเลิกคิ้วอย่างแปลกใจ "ใครกันที่มีความสามารถถึงขนาดทำให้เธอไขว่ไขว่ตอนที่อยู่ต่อหน้าจางเจี้ยน"

"ก็แค่คนเจ้าสำอางไร้น้ำยา" พอคิดถึงท่าทีของหลิงหลุน เธอก็ยกไหล่อย่างไม่ยี่หระ

"อย่างนี้ก็หมายความว่าเจ้าหมอนั้นไม่เป็นอุปสรรคใช่ไหม"

"แน่นอน!" หยางหว่าหวาดตอบอย่างหนักแน่นมั่นคง

เฮอะ นายคนเจ้าสำอาง ถึงรูปร่างหน้าตาจะใช้ได้ก็จริง แต่ขยับตัวแต่ละทีสุภาพนุ่มนวลจนไม่มีความน่าเกรงขามเลยสักนิด มือเรียวยาวคู่นั้นคงไม่เคยหยิบจับอะไรที่หนักไปกว่าตะเกียบแห้งๆ คนประเภทนี้แค่โดนเธอต่อยสักหมัด ฟันคงร่วงจนต้องหากันให้วุ่นแล้ว จะกลายเป็นอุปสรรคอะไรได้ยังไงกัน

"วางใจเถอะ ไม่ว่าใครก็หยุดยั้งฉันไม่ได้ทั้งนี้ จางเจี้ยนไม่มีทางหนีพ้นเงื้อมมือฉันไปได้แน่" ดวงตาของเธอเป็นประกาย หยางหว่าหวากำหมัดแน่นและฮึดสู้ขึ้นมาอีกครั้ง

โอ เธอจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวงเพื่อจับจางเจี้ยนให้อยู่หมัด ทำให้เขาตกเป็นเชลยหัวใจให้ได้ จากนั้นเธอก็จะเป็นภรรยาของเขา เธอไม่มีวันยอมแพ้

เดียนชิน 47

แน่นอน!
ไม่มีวัน!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

